

Официален вестник на Европейския съюз

С 339

Издание
на български език

Информация и известия

Година 57

29 септември 2014 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2014/C 339/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз	1
---------------	---	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2014/C 339/02	Дело C-309/14: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 30 юни 2014 г. — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze	2
2014/C 339/03	Дело C-324/14: Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 7 юли 2014 г. — PARTNER Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta.	2
2014/C 339/04	Дело C-326/14: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 7 юли 2014 г. — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG	4
2014/C 339/05	Дело C-333/14: Преюдициално запитване от Court of Session, Шотландия (Обединено кралство), постъпило на 8 юли 2014 г. — The Scotch Whisky Association и др./The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland	4

BG

2014/C 339/06	Дело C-335/14: Преюдициално запитване от la cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 11 юли 2014 г. — Les Jardins de Jouvence SCRL/État belge	5
2014/C 339/07	Дело C-336/14: Преюдициално запитване от Amtsgerichts Sonthofen (Германия), постъпило на 11 юли 2014 г. — Наказателно производство срещу Sebat Ince	6
2014/C 339/08	Дело C-338/14: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 14 юли 2014 г. — Quenon K. SPRL/Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA	8
2014/C 339/09	Дело C-340/14: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 14 юли 2014 г. — R.L. Trijber, упражняващ стопанска дейност с фирма Amstelboats/College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam	8
2014/C 339/10	Дело C-341/14: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 14 юли 2014 г. — J. Harmsen/Burgemeester van Amsterdam	9
2014/C 339/11	Дело C-344/14: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhofs (Германия), постъпило на 17 юли 2014 г. — Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover	10
2014/C 339/12	Дело C-349/14: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 21 юли 2014 г. — Ministre délégué, chargé du budget/Marlène Pazdziej	11
2014/C 339/13	Дело C-351/14: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Estrella Rodríguez Sanchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana	11
2014/C 339/14	Дело C-352/14: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez/Bankia, S.A. и др.	12
2014/C 339/15	Дело C-353/14: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Elisabet Rion Bea/Bankia S.A. и др.	13
2014/C 339/16	Дело C-361/14 P: Жалба, подадена на 25 юли 2014 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 13 май 2014 г. по дела T-458/10 до T-467/10 и T-471/10 — Peter McBride и др./Европейска комисия.	14
2014/C 339/17	Дело C-364/14: Преюдициално запитване от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия), постъпило на 28 юли 2014 г. — Annette Lorch, Kurt Lorch/Condor Flugdienst GmbH	14
2014/C 339/18	Дело C-373/14 P: Жалба, подадена на 31 юли 2014 г. от Toshiba Corporation срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 21 май 2014 г. по дело T-519/09, Toshiba Corporation/Европейска комисия	15
Общ съд		
2014/C 339/19	Дело T-518/11: Определение на Общия съд от 5 май 2014 г. — BTL Diffusion/CXBП — dm-drogerie markt (babyTOlove) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	17
2014/C 339/20	Дело T-206/13: Определение на Общия съд от 3 юли 2014 г. — Stance/CXBП — Pokarna (STANCE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	17

2014/C 339/21	Дело T-478/13: Определение на Общия съд от 18 юни 2014 г. — NumberFour/CXBP — Inaer Helicópteros (ENFORE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	18
2014/C 339/22	Дело T-718/13: Определение на Общия съд от 17 юли 2014 г. — The Directv Group/CXBP — Bolloré (DIRECTV) („Марка на Общността — Искане за отмяна — Оттегляне на искането за отмяна — Липса на основание за произнасяне“)	19
2014/C 339/23	Дело T-721/13: Определение на Общия съд от 17 юли 2014 г. — The Directv Group/CXBP — Bolloré (DIRECTV) (Марка на Общността — Искане за отмяна — Оттегляне на искането за отмяна — Липса на основание за произнасяне)	19
2014/C 339/24	Дело T-536/14: Жалба, подадена на 16 юли 2014 г. — Sheraton International IP/CXBP — Staywell Hospitality Group (PARK REGIS).	20
2014/C 339/25	Дело T-542/14: Жалба, подадена на 21 юли 2014 г. — Grupo Bimbo/CXBP (Форма на питка за сандвич)	21
2014/C 339/26	Дело T-543/14: Жалба, подадена на 22 юли 2014 г. — provima Warenhandels/CXBP — Renfro (HOT SOX)	21
2014/C 339/27	Дело T-544/14: Жалба, подадена на 18 юли 2014 г. — Société des Produits Nestlé/CXBP — Terapia (ALETE)	22
2014/C 339/28	Дело T-545/14: Жалба, подадена на 18 юли 2014 г. — GEA Group/CXBP (engineering for a better world)	23
2014/C 339/29	Дело T-554/14: Жалба, подадена на 25 юли 2014 г. — Messi Cuccittini/CXBP — J.M.-E.V. e hijos (MESSI).	24
2014/C 339/30	Дело T-557/14: Жалба, подадена на 28 юли 2014 г. — BrandGroup/CXBP — Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX).	25
2014/C 339/31	Дело T-578/14: Иск, предявен на 1 август 2014 г. — VSM Geneesmiddelen/Комисия.	26
2014/C 339/32	Дело T-584/14: Жалба, подадена на 29 юли 2014 г. — Inditex/CXBP — Ansell (ZARA)	27
2014/C 339/33	Дело T-613/14: Жалба, подадена на 14 август 2014 г. — Industrias Tomás Morcillo/CXBP — Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)	27

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2014/C 339/01)

Последна публикация

ОВ С 329, 22.9.2014 г.

Предишни публикации

ОВ С 315, 15.9.2014 г.

ОВ С 303, 8.9.2014 г.

ОВ С 292, 1.9.2014 г.

ОВ С 282, 25.8.2014 г.

ОВ С 261, 11.8.2014 г.

ОВ С 253, 4.8.2014 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 30 юни 2014 г. — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-309/14)

(2014/C 339/02)

*Език на производството: италиански***Запитваща юрисдикция**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL),

Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Ответник: Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ministero dell'Interno,

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Преюдициални въпроси

Принципите, определени в Директива 2003/109/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ с последващи изменения и допълнения, допускат ли национална правна уредба, като съдържащата се в член 5, алинея 2-та от Законодателен декрет № 286 от 25 юли 1998 г. в частта, в която се предвижда, че [„] при подаване на молба за издаване и подновяване на разрешението за престой се внася такса, чийто размер се определя в границите от минимум 80 EUR до максимум 200 EUR с Декрет на Ministro dell'economia e delle finanze, съгласуван с Ministro dell'interno, в който се определят и условията и редът за внасяне на таксата [...]“, като по този начин определя минимален размер на таксата, равен на почти 8 пъти сумата за издаване на национална карта за самоличност.

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

Преюдициално запитване от Krajowa Izba Odwoławcza (Полша), постъпило на 7 юли 2014 г. — PARTNER Apelski Dariusz/Zarząd Oczyszczania Miasta

(Дело C-324/14)

(2014/C 339/03)

*Език на производството: полски***Запитваща юрисдикция**

Krajowa Izba Odwoławcza

Страни в главното производство

Жалбоподател: PARTNER Apelski Dariusz

Ответник: Zarząd Oczyszczania Miasta

Преюдициални въпроси

- 1) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директива 2004/18/ЕО“) следва ли да се тълкува в смисъл, че като допуска икономически оператор да разчита на възможностите на други образувания „когато това е приложимо“, обхваща всички случаи, когато съответният икономически оператор не разполага с изискваната от възлагащия орган компетентност и би желал да използва възможностите на други образувания? Или следва да се тълкува, че като предвижда, че икономическият оператор може да разчита на възможностите на други образувания, „когато това е приложимо“, налага ограничение използването на тази възможност в рамките на доказването на компетентността му в хода на процедура по възлагане на обществена поръчка да бъде само по изключение, а не като правило?
- 2) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че разчитането от икономически оператор на възможностите на други образувания „независимо от правното естество на връзките помежду им“, както и че същите ще предоставят на негово разположение „необходимите ресурси“ означава, че при изпълнението на поръчката икономическият оператор може въобще да няма или да има слаби и неопределени връзки с тези образувания, тоест може да изпълни самостоятелно поръчката, или че участието на другото образувание може да се изразява само в „съветване“, „консултиране“, „обучение“ и др.? Или член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че другото образувание, на чиито възможности разчита икономическият оператор, трябва действително и лично да изпълни поръчката съгласно декларираните му възможности?
- 3) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че икономически оператор, чийто опит е по-ограничен от този, който би желал да докаже пред възлагащия орган (например не е достатъчен, за да може да подаде оферта за изпълнението на цялата поръчка), може в допълнение да разчита на възможностите на други образувания, за да подобри шансовете си в процедурата по възлагане на обществената поръчка?
- 4) Член 48, параграф 3 във връзка с член 2 от Директива 2004/18/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че в обявлението за обществената поръчка или в спецификацията възлагащият орган може (или дори е задължен) да определи принципите, съгласно които икономическият оператор може да разчита на възможностите на други образувания, например по какъв начин другото образувание трябва да участва в изпълнението на поръчката, как компетентностите на икономическия оператор и на другото образувание могат да бъдат обвързани и дали другото образувание носи солидарна отговорност с икономическия оператор за надлежното изпълнение на поръчката до обхвата, до който последният разчита на възможностите му?
- 5) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли да се разчита на възможностите на друго образувание по смисъла на член 48, параграф 3 от Директивата при обединяване на възможностите на две или повече образувания, които не отговарят на изискванията на възлагащия орган по отношение на компетентността и опита?
- 6) Принципът на равно третиране и недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли тълкуване на член 44 и член 48, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО в смисъл, че изискванията на възлагащия орган за участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка могат да бъдат изпълнени единствено формално и без оглед на действителните възможности на икономическия оператор?
- 7) Когато е разрешено подаване на оферти за части от поръчката, принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, установен в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допуска ли след самото подаване на офертите, например с оглед допълване и уточняване на документацията, икономическият оператор да посочи за коя част от поръчката се отнасят представените от него доказателства относно свързаното с ресурсите условие за участие в процедурата?
- 8) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, както и принципът на прозрачност, установени в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допускат ли процедура за възлагане на обществена поръчка да бъде отменена и да се проведе по същество неправомерен електронен търг, при който например не всички подали допустими оферти икономически оператори са поканени да участват?
- 9) Принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация на икономическите оператори, както и принципът на прозрачност, установени в член 2 от Директива 2004/18/ЕО, допускат ли възлагане на обществена поръчка на икономически оператор, чиято оферта е избрана след провеждането на такъв търг, без същият да бъде повторен, при което не може да бъде установено дали евентуално участие на невзет предвид икономически оператор не би довело до различен резултат?

- 10) Допустимо ли е разпоредби от Директива 2004/18/ЕО да се тълкуват с оглед разпоредбите и съображенията на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, въпреки че срокът за транспонирането ѝ все още не е изтекъл, доколкото разкриват някои предположения и намерения на законодателя на Европейския съюз и не противоречат на разпоредбите на Директива 2004/18/ЕО?

(¹) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 7 юли 2014 г. — Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Дело C-326/14)

(2014/C 339/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: A1 Telekom Austria AG

Преюдициални въпроси

Следва ли правото на абонатите по член 20, параграф 2 от Директивата за универсалната услуга (¹) — да прекратяват договорите едностранно и без неустойки „при получаване на предизвестие за изменения в договорните условия“ — да бъде предвидено и в случай на актуализация на цените съгласно договорните клаузи, уговорени още при сключването на съответните договори, съгласно които клаузи за в бъдеще цените ще бъдат актуализирани (повишавани/намалявани) в съответствие с промените на обективен индекс на потребителските цени, отразяващ измененията в покупателната способност на парите?

(¹) Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ L 337, стр. 11).

Преюдициално запитване от Court of Session, Шотландия (Обединено кралство), постъпило на 8 юли 2014 г. — The Scotch Whisky Association и др./The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Дело C-333/14)

(2014/C 339/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Session, Шотландия

Страни в главното производство

Жалбоподатели: The Scotch Whisky Association и др.

Ответници: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Преюдициални въпроси

- 1) Съобразно правилното тълкуване на правото на Съюза относно общата организация на пазара на вино, по-специално на Регламент № 1308/2013 ⁽¹⁾, законосъобразно ли е държава членка да приеме национална мярка, която предвижда минимална продажна цена на дребно за вино в зависимост от количеството алкохол в продаваната стока и която следователно се отклонява от принципа за свободното формиране на цените от пазарните сили, на който се основава в нормалния случай пазарът на вино?
- 2) В контекста на обосноваването със съображенията по член 36 ДФЕС, когато: държава членка е решила, че е наложително с оглед закрилата на човешкото здраве да се увеличи цената на консумацията на търговски продукт — в конкретния случай алкохолни напитки, за потребителите или част от тези потребители; и става въпрос за търговски продукт, по отношение на който държавите членки са свободни да налагат акциз или други данъци (включително данъци или мита, основани на алкохолното съдържание или обем или стойността на продукта или комбинация от такива фискални мерки), допустимо ли е по силата на правото на Съюза и ако е така — при какви условия, държава членка да отхвърли такива фискални методи за увеличаване на цената за потребителя в полза на законодателни мерки, определящи минимални цени на дребно, които нарушават търговията в рамките на Съюза и конкуренцията?
- 3) Когато съд в държава членка е сезиран да се произнесе по въпроса дали законодателна мярка, която представлява количествено ограничение на търговията, несъвместимо с член 34 ДФЕС, може въпреки това да бъде обоснована по член 36 ДФЕС, въз основа на съображението за закрила на човешкото здраве, ограничен ли е този съд да разгледа само информацията, доказателствата или другите материали, с които законодателят е разполагал и е разгледал към момента на приемането на правната уредба? В случай, че не е — какви други ограничения могат да се приложат по отношение на възможността националният съд да разгледа всички налични материали или доказателства, предоставени от страните към момента на постановяването на решението от националния съд?
- 4) Когато от съд на държава членка се изисква, при тълкуването и прилагането на правото на Съюза, да разгледа твърдение на националните власти, че мярка, която иначе представлява количествено ограничение, попадащо в обхвата на член 34 ДФЕС, е обоснована като дерогация в интерес на закрилата на човешкото здраве по силата на член 36 ДФЕС, до каква степен националният съд е длъжен или може да формира — въз основа на материалите, с които разполага — обективно виждане за ефикасността на мярката за постигане на прогласената цел, наличието на най-малко равностойни мерки, които накръпват в по-малка степен конкуренцията в рамките на Съюза, и пропорционалността на мярката изобщо?
- 5) При преценката (в контекста на спор дали мярката е обоснована по съображение за закрила на човешкото здраве по член 36 ДФЕС) дали съществува алтернативна мярка, която не е увреждаща или най-малкото е в по-малка степен увреждаща по отношение на търговията в рамките на Съюза и на конкуренцията, легитимно основание за отклоняването на тази алтернативна мярка ли е фактът, че последиците от тази алтернативна мярка, макар и да не са напълно равностойни на оспорената по член 34 ДФЕС мярка, могат да доведат до други допълнителни ползи и да отговорят на по-широка, общовалидна цел?
- 6) При преценката дали национална мярка, призната или преценена като количествено ограничение по смисъла на член 34 ДФЕС, което може да бъде обосновано със съображенията по член 36 ДФЕС, и по-специално при преценката на пропорционалността на мярката, до каква степен съдът, натоварен с тази функция, може да вземе предвид собствената си преценка за естеството и степента, до която тази мярка представлява количествено ограничение, несъвместимо с член 34 ДФЕС?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 347, стр. 671)

Преюдициално запитване от la cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 11 юли 2014 г. — Les Jardins de Jouvence SCRL/État belge

(Дело C-335/14)

(2014/C 339/06)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Les Jardins de Jouvence SCRL

Ответник: État belge

Преюдициалните въпроси

1. Съставлява ли организация, която има по същество социален характер, и извършва доставки на „услуги и стоки, тясно свързани със социалните грижи и социалното осигуряване“ по смисъла на член 13 А, параграф 1, буква ж) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година „относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ⁽¹⁾“ (понастоящем член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка добавена стойност ⁽²⁾) дом за настаняване и услуги за възрастни хора по смисъла на décret du Conseil de la Région wallonne du 5 juin 1997 relatif aux maisons de repos, résidences-services et aux centres d'accueil de jour pour personne âgées de soixante ans au moins [Наредба на Съвета на област Валония от 5 юни 1997 г. относно старческите домове, домовете за настаняване и услуги за възрастни хора и дневните центрове за възрастни хора над шестдесетгодишна възраст, [който отдава] срещу заплащане частни помещения за настаняване, проектирани за едно или две лица, включващи обзаведена кухня, хол, стая и обзаведена баня, като по този начин им се дава възможност те да водят самостоятелен живот, както и различни факултативни услуги, предоставяни възмездно, с цел печалба, които не са ограничени само за лицата, настанени в домовете за услуги за възрастни хора ([...] ресторант-бар, [...] фризьорски и козметичен салон, [...] зала за кинезитерапия, [...] ерготерапевтични дейности, [...] пералня-сушилня, [...] здравен пункт и пункт за вземане на кръв, [...] медицински кабинет)?
2. Различен ли би бил отговорът на този въпрос, ако съответният дом за настаняване и услуги за възрастни хора получава за доставката на съответните услуги субсидии или каквато и да е друга форма на предимство или на финансиране от страна на публичните власти?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 1

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Amtsgerichts Sonthofen (Германия), постъпило на 11 юли 2014 г. —
Наказателно производство срещу Sebat Ince**

(Дело C-336/14)

(2014/C 339/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Sonthofen

Страни в главното производство

Sebat Ince

Друга страна в производството: Staatsanwaltschaft Kempten

Преюдициални въпроси

I. Относно първото обвинение за (извършено през януари 2012 г.) деяние и второто обвинение за извършено през периода до края на юни 2012 г. деяние:

1 а) Трябва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че на органите за наказателно преследване е забранено да санкционират посредничество при залагания върху резултатите от спортни състезания, извършено без германско разрешение за лицензирани в други държави членки на ЕС оператори на залагания, когато посредничеството предполага операторът също да притежава германско разрешение, но по силата на противоречаща на правото на Съюза законова уредба („монопол в областта на залаганията върху резултатите от спортни състезания“) на националните органи е забранено да издават разрешение на частни оператори на залагания?

1 б) Ще бъде ли различен отговорът на въпрос 1 а) ако в една от петнадесетте германски федерални провинции, които съвместно са въвели и съвместно изпълняват държавния монопол в областта на залаганията върху резултатите от спортни състезания, в рамките на процедури по налагане на забрана или на наказателни производства държавните органи твърдят, че законовата забрана за издаване на разрешение на частни доставчици не се прилага в случай на евентуално искане за издаване на разрешение за организиране или за посредничество в тази федерална провинция?

1 в) Трябва ли принципите на правото на Съюза, и по-специално свободното предоставяне на услуги, както и решението на Съда по дело C-186/11 да се тълкуват в смисъл, че не допускат постоянна, определена като „превантивна“ забрана или санкциониране на трансграничното посредничество при залагания върху резултати от спортни състезания, обосновавана с обстоятелството, че към момента на постановяване на решението си компетентният за налагане на забраната орган „не е ипал очевидно, т.е. неналагащо допълнително разглеждане основание да приеме“, че независимо от монополното положение на държавата, посредническата дейност изпълнява всички материалноправни условия за разрешение?

2) Трябва ли Директива 94/34/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска санкционирането на посредничество при залагания върху резултати от спортни състезания посредством игрален автомат, извършено без германско разрешение и за лицензиран в друга държава членка на ЕС оператор на залагания, когато намесата на държавата се основава на закон на една-единствена федерална провинция, за който Комисията не е била уведомена и който се отнася до прекратилия действието си поради изтичане на срока *Staatsvertrag zum Glücksspielwesen* (Общодържавен договор за хазартните игри, наричан по-нататък „GlüStV“)?

II. По второто обвинение за деяние, извършено през периода след юли 2012 г.

3) Трябва ли член 56 ДФЕС, задължението за прозрачност, принципът на равно третиране и предвидената в правото на Съюза забрана да се дава предимство да се тълкуват в смисъл, че не допускат санкционирането на посредничеството при залагания върху резултатите от спортни състезания, извършвано без германско разрешение и за лицензиран в държава членка на ЕС оператор на залагания, в случай, отличаващ се с прилагането на *Glücksspieländerungsstaatsvertrag* (*Staatsvertrag zur Änderung des Staatsvertrages zum Glücksspielwesen in Deutschland*) (Общодържавен договор за изменение на Общодържавния договор за хазартните игри в Германия, наричан по-нататък „GlüÄndStV“), който е с деветгодишен срок на действие и съдържа „клауза за пробно въвеждане на нова уредба на залаганията върху резултатите от спортни състезания“, предвиждаща като необходимо условие за издаването на лиценз за посредничество теоретичната възможност за предоставяне на не повече от 20 концесии за срок от седем години на недържавни оператори на залагания с правно действие на територията на всички германски федерални провинции, при положение че:

- а) провеждането на процедурата за предоставяне на концесии и разглеждането на свързаните с нея спорове се извършва съвместно от предоставящия концесиите орган и адвокатската кантора, която редовно консултира по-голямата част от федералните провинции и техните дружества за организиране на лотарийни игри по въпроси, свързани с противоречия на правото на Съюза монопол в областта на залаганията върху резултати от спортни състезания, представлява ги по водените от тях дела пред националните юрисдикции срещу частни доставчици на залагания и е била упълномощена да представлява държавните органи в преюдициалните производства по които са постановени решения *Stoß* [и др., C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 и C-410/07, ECLI:EU:C:2010:504], *Carmen Media* [Group, C-46/08, ECLI:EU:C:2010:505] и *Winner Wetten* [C-409/06, ECLI:EU:C:2010:503],
- б) в обявлението за провеждане на процедура за предоставяне на концесия, публикувано в Официален вестник на ЕС от 8 август 2012 г., не се предоставя каквато и да било информация относно минималните изисквания към проектите, които следва да бъдат представени, относно съдържанието на другите изисквани декларации и доказателства, както и относно подбора на максималния брой от 20 концесионери, а тази информация е съобщена едва след изтичането на срока за подаване на заявленията за участие с т. нар. „информационен меморандум“ само на кандидатите, за които е било преценено, че отговарят на изискванията за участие във „втори етап“ на процедурата за предоставяне на концесии,
- в) осем месеца след откриването на процедурата предоставящият концесиите орган поканва, в противоречие с обявлението за провеждане на процедурата за предоставяне на концесии, само 14 кандидати за концесионен договор да представят лично техните проекти в социалната област и в областта на безопасността с мотива, че тези кандидати изцяло удовлетворяват минималните условия за предоставяне на концесия, но 15 месеца след откриването на процедурата съобщава, че нито един кандидат не е представил доказателства „в позволяващи проверката им форма“ за изпълнението на минималните условия,
- г) кандидатът за концесионен договор, който е държавен консорциум, обединяващ държавните дружества за организиране на лотарийни игри („Ods“, *Ods Deutschland Sportwetten GmbH*), е сред 14-те кандидати, които са били поканени да представят проектите си пред предоставящия концесиите орган, но поради организационната си обвързаност с организаторите на спортни събития не изглежда вероятно да получи концесия, тъй като законовата уредба (член 21, параграф 3 от *GlüÄndStV*) изисква да има строго разграничаване на активния спорт и организаторите му от организирането на и посредничеството при залагания върху резултатите от спортни състезания,
- д) за предоставянето на концесия се изисква по-специално да се представят доказателства за „законния произход на средствата, необходими за организирането на предвижданото предлагане на залагания върху резултати от спортни състезания“,
- е) предоставящият концесии орган и решаващият относно предоставянето на концесии колегиален орган, съставен от представители на федералните провинции, не се ползват от възможността да възлагат концесии на частни оператори на залагания, докато държавните дружества за организиране на лотарийни игри могат да организират залагания върху резултатите от спортни състезания, лотарийни игри и други хазартни игри без концесия, както и чрез всеобхватна мрежа от търговски приемателни пунктове да търгуват с тях и да ги рекламират до една година след евентуалното възлагане на концесия?

⁽¹⁾ Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207)

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), постъпило на 14 юли 2014 г. —
Quenon K. SPRL/Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA**

(Дело C-338/14)

(2014/C 339/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Quenon K. SPRL

Ответници: Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA

Преюдициални въпроси

- 1) „Член 17 от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители ⁽¹⁾, следва ли да се тълкува в смисъл, че допуска националният законодател да предвиди след прекратяване на договора търговският представител да има право на обезщетение за клиента, чийто размер не може да надхвърля едногодишния размер на възнаграждението, както и — ако размерът на това обезщетение не покрива изцяло действително претърпените вреди — обезщетение до стойността на разликата между размера на действително претърпените вреди и размера на това обезщетение?
- 2) По-конкретно, следва ли член 17, [параграф] 2, [буква] в) от директивата да се тълкува в смисъл, че плащането на допълнително обезщетение, освен обезщетението за клиента, се обуславя от наличието на договорно нарушение или на квазиделиктна отговорност на възложителя в причинна връзка с претендираните вреди, както и от наличието на вреда, различна от вредата, за която се плаща фиксирано обезщетение за клиента?
- 3) При положителен отговор на последния въпрос, следва ли вината да се изразява в обстоятелства, различни от едностранното прекратяване на договора, като например недостатъчен срок на предизвестие, недостатъчно обезщетение вместо предизвестие и недостатъчно обезщетение за клиента, тежка форма на неизправност на възложителя, злоупотреба с правото на прекратяване или всякакви други нарушения в частност на търговските практики?“

⁽¹⁾ ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176.

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 14 юли 2014 г. — R.
L. Trijber, упражняващ стопанска дейност с фирма Amstelboats/College van Burgemeester en
Wethouders van Amsterdam**

(Дело C-340/14)

(2014/C 339/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: R.L. Trijber, предприемач с фирма Amstelboats

Ответник: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се приеме, че превозът на пътници с открита рибарска лодка по вътрешните водни пътища на Амстердам, при който по-специално срещу възнаграждение се предлага извършването на обиколни турове или лодката се отдава под наем за партита, какъвто е разглежданият случай, представлява услуга, към която се прилага Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50), като се отчита дерогацията за транспортните услуги, установена в член 2, параграф 2, буква г) от тази директива?
2. При утвърдителен отговор на този въпрос: Приложима ли е глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) в изцяло вътрешни положения, или при преценката на въпроса дали е приложима тази глава следва да се вземе предвид практиката на Съда по приложимостта на разпоредбите от Договора относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в изцяло вътрешни положения?
3. В случай че отговорът на първия въпрос е в смисъл, че при преценката дали е приложима глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50), следва да се вземе предвид практиката на Съда по приложимостта на разпоредбите от Договора относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в изцяло вътрешни положения:
 - а) трябва ли националните съдилища да прилагат разпоредбите от глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) в случай като настоящия, в който доставчикът на услугите не е нито установен извън границите на съответната държава членка, нито предоставя трансгранични услуги, но въпреки това се позовава на тези разпоредби?
 - б) за отговора на този въпрос от значение ли е обстоятелството, че се предвижда услугите да се предоставят основно на лица с местоживее в Нидерландия?
 - в) за отговора на този въпрос следва ли да се установи дали предприятия, установени в други държави членки, действително проявяват интерес или действително ще проявят интерес да открият витрини за проституция в Амстердам?
4. От разпоредбата на член 11, параграф 1, буква б) от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) следва ли, че когато броят на разрешителните е ограничен поради наложителни причини, свързани с обществен интерес, след като се вземе предвид и целта на тази директива — да се осигури свободен достъп до пазара на услуги — трябва да бъде ограничен също така и срокът на валидност на разрешителните, или това решение е предоставено на преценката на компетентните органи на съответната държава членка?

Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 14 юли 2014 г. —
J. Harmsen/Burgemeester van Amsterdam

(Дело C-341/14)

(2014/C 339/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. Harmsen

Отговорник: Burgemeester van Amsterdam

Преюдициални въпроси

1. Приложима ли е глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) в изцяло вътрешни положения, или при преценката на въпроса дали е приложима тази глава следва да се вземе предвид практиката на Съда по приложимостта на разпоредбите от Договора относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в изцяло вътрешни положения?

2. В случай че отговорът на първия въпрос е в смисъл, че при преценката дали е приложима глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50), следва да се вземе предвид практиката на Съда по приложимостта на разпоредбите от Договора относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в изцяло вътрешни положения:
- а) трябва ли националните съдилища да прилагат разпоредбите от глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50) в случай като настоящия, в който доставчикът на услугите не е нито установен извън границите на съответната държава членка, нито предоставя трансгранични услуги, но въпреки това се позовава на тези разпоредби?
 - б) за отговора на този въпрос от значение ли е обстоятелството, че съдържателят на съответния обект предоставя услуги на самонаети prostituteиращи лица от други държави членки, различни от Нидерландия?
 - в) за отговора на този въпрос следва ли да се установи дали предприятия, установени в други държави членки, действително проявяват интерес или действително ще проявят интерес да открият витрини за проституция в Амстердам?
3. В случай че доставчикът на услугите може да се позовава на разпоредбите от глава III от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50), член 10, параграф 2, буква в) от тази директива допуска ли да се предвиди на изискване като разглежданото в конкретния спор, което позволява на собственика на витрини за проституция да отдава почасово помещения под наем само на такива prostituteиращи лица, които могат да общуват със съдържателя на съответния обект на разбираем от него език?

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhofs (Германия), постъпило на 17 юли 2014 г. — Kyowa Hakko Europe GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Дело C-344/14)

(2014/C 339/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Kyowa Hakko Europe GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hannover

Преюдициални въпроси

- 1) Представяват ли смеси от аминокиселини като разглежданите по настоящия спор (RM0630 или RM0789), от които (свързани с въглехидрати и мазнини) се произвежда храна, с която се замества принципно жизнено необходимо, съдържащо се в нормалния хранителен режим, но в някои особени случаи алергенно вещество, и по този начин се дава възможност за предотвратяването на свързани с алергии увреждания на здравето и за облекчаване или дори за излекуване на вече настъпили увреждания, медикамент, съставен от смесени помежду си продукти, приготвен за профилактични или терапевтични цели по смисъла на позиция 3003 от Комбинираната номенклатура ⁽¹⁾?

При отрицателен отговор на първия въпрос:

- 2) Представяват ли смесите от аминокиселини хранителни препарати по позиция 2106 от Комбинираната номенклатура, които съгласно забележка 1, буква а) от глава 30 от Комбинираната номенклатура са изключени от тази глава, тъй като нямат излизащо извън рамките на доставянето на храна профилактично или терапевтично действие?

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1001/2013 на Комисията от 4 октомври 2013 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 290, стр. 1)

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 21 юли 2014 г. — Ministre délégué, chargé du budget/Marlène Pazdziej

(Дело C-349/14)

(2014/C 339/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministre délégué, chargé du budget

Ответник: Marlène Pazdziej

Преюдициален въпрос

Допускат ли разпоредбите на член [13], втора алинея от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз всяко вземане предвид при изчисляване на теоретичните доходи на дадено данъчнозадължено домакинство на полученото възнаграждение от длъжностно лице или друг служител на Европейския съюз, който е член на това данъчнозадължено домакинство, доколкото това вземане предвид може да повлияе върху размера на дължимия от данъчнозадълженото домакинство данък, или има ли основание да се продължи да се извеждат правните последици от решение на Съда от 14 октомври 1999 г. (дело C — 229/98) ⁽¹⁾ в случаите, когато вземането предвид на такова възнаграждение има за цел, с оглед на евентуалното прилагане на дадена социална мярка, целяща освобождаване от заплащането на данък, приспадането по отношение на данъчната му основа или по-общо намаляването на данъка, само да провери дали теоретичните доходи на данъчнозадълженото домакинство са по-ниски или не са по-ниски от определения от националното данъчно право праг за предоставяне на правото — което евентуално може да бъде променяно в зависимост от теоретичните доходи — на ползване на такава социална мярка?“.

⁽¹⁾ EU:C:1999:501.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Estrella Rodríguez Sanchez/Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

(Дело C-351/14)

(2014/C 339/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Estrella Rodríguez Sanchez

Ответник: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли в приложното поле на Директива 2010/18 ⁽¹⁾ относно ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, определено в клауза 1, параграф 2 от същото, правоотношението на работещ член-кооператор в работническа кооперация, като уреденото в член 80 от Ley (española) 27/99 de Cooperativas (испанския Закон 27/99 за кооперациите) и член 89 от Ley 8/2003 de Cooperativas de la Comunidad Valenciana (Закон 8/2003 за кооперациите в автономна област Валенсия), което, макар да е определено от закона и националната съдебна практика като „членствено“, би могло в контекста на правото на Съюза да се счита за „трудова договор“?

При отрицателен отговор на този въпрос и при условията на евентуалност се отправя втори въпрос.

- 2) Следва ли клауза 8, параграф 2 от ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск (Директива 2010/18), и по-конкретно разпоредбата, съгласно която „прилагането на разпоредбите на настоящото споразумение не представлява валидно основание за понижаване на общото равнище на закрила на работниците в областта на прилагане на настоящото споразумение“, да се тълкува в смисъл, че при липса на изрично транспониране на Директива 2010/18 от държавата членка, установеното от нея при транспониране на предходната Директива 96/34 ⁽²⁾ равнище на закрила не може да бъде понижавано?

Само при утвърдителен отговор на някой от тези въпроси, с който се приема, че Директива 2010/18 е приложима към членствено правоотношение в работническа кооперация, като това на ищцата, ще бъде обосновано, по причини, които ще бъдат изложени по-нататък, отправянето на следните допълнителни въпроси.

- 3) Следва ли клауза 6 от новото рамково споразумение за родителския отпуск, съдържащо се в Директива 2010/18, да се тълкува в смисъл, че националният закон или решение за транспониране трябва да включват и изброяват изрично задълженията на работодателите да „разглеждат“ и „дават съответния отговор“ на исканията на техните работници за „промяна на работното време и/или трудов ритъм“ при завръщането им от родителски отпуск, като вземат под внимание както собствените си нужди, така и тези на работниците, и че задължението за транспониране не се счита за изпълнено, ако приетите национални разпоредби (законови или корпоративни) поставят ефективното упражняване на това право изключително в зависимост от свободната преценка на работодателя да уважи или не тези искания?
- 4) Следва ли да се приеме, че клауза 6 от ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск — предвид разпоредбата на член 3 от Директива [2010/18] и „заклучителните разпоредби“, съдържащи се в клауза 8 от споразумението — се ползва с хоризонтален директен ефект при липса на транспониране, тъй като представлява минимален общностен стандарт?

⁽¹⁾ Директива 2010/18/ЕС на Съвета от 8 март 2010 година за прилагане на ревизираното рамково споразумение за родителския отпуск, сключено между BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP и TUC, и за отмяна на Директива 96/34/ЕО (ОВ L 68, стр. 13)

⁽²⁾ Директива 96/34/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 година относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160)

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez/Bankia, S.A. и др.

(Дело C-352/14)

(2014/C 339/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Страни в главното производство

Ищец: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Ответници: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE и Fondo de Garantía Salarial

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречат ли на членове 107 и 108 от консолидирания текст на Договора за [функционирането на] Европейския съюз член 56 от Статута на работниците (Кралски законодателен декрет 1/1995 от 24 март), пета преходна разпоредба от Закон 3/2012 от 6 юли за въвеждане на неотложни мерки за реформиране на пазара на труда, член 123 и член 124, параграф 13 от Ley Reguladora de la Jurisdicción Social (Закон 36/2011 от 10 октомври 2011 г. относно съдилищата, разглеждащи социално-правни спорове, който препраща към предходните разпоредби), доколкото по същество с тях се увеличава размерът на разрешените обезщетения с Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“?

- 2) Противоречи ли на горепосочените разпоредби от правото на Съюза и на Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“ тълкуване на посочените национални разпоредби, което позволява на националния съд, в случай на признаване на уволнението за законно, да намали размера на обезщетението до предвидения във вътрешното право законов минимум?
- 3) Противоречи ли на горепосочените разпоредби от правото на Съюза и на Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“ тълкуване на посочените национални разпоредби, което позволява на националния съд, в случай на признаване на уволнението за незаконно, да измени размера на обезщетението до уговорения в постигнатото в периода на консултации споразумение, при положение че този размер е по-голям от законовия минимум, но по-малък от законовия максимум?

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 22 юли 2014 г. — Elisabet Rion Bea/Bankia S.A. и др.

(Дело C-353/14)

(2014/C 339/15)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Страни в главното производство

Ищец: Elisabet Rion Bea

Ответници: Bankia S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE и Fondo de Garantía Salarial

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречат ли на членове 107 и 108 от консолидирания текст на Договора за [функционирането на] Европейския съюз член 56 от Статута на работниците (Кралски законодателен декрет 1/1995 от 24 март), пета преходна разпоредба от Закон 3/2012 от 6 юли за въвеждане на неотложни мерки за реформиране на пазара на труда, член 123 и член 124, параграф 13 от Ley Reguladora de la Jurisdicción Social (Закон 36/2011 от 10 октомври 2011 г. относно съдилищата, разглеждащи социално-правни спорове, който препраща към предходните разпоредби), доколкото по същество с тях се увеличава размерът на разрешените обезщетения с Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“?
- 2) Противоречи ли на горепосочените разпоредби от правото на Съюза и на Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“ тълкуване на посочените национални разпоредби, което позволява на националния съд, в случай на признаване на уволнението за законно, да намали размера на обезщетението до предвидения във вътрешното право законов минимум?
- 3) Противоречи ли на горепосочените разпоредби от правото на Съюза и на Решение на Европейската комисия по процедура „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group“ тълкуване на посочените национални разпоредби, което позволява на националния съд, в случай на признаване на уволнението за незаконно, да измени размера на обезщетението до уговорения в постигнатото в периода на консултации споразумение, при положение че този размер е по-голям от законовия минимум, но по-малък от законовия максимум?

Жалба, подадена на 25 юли 2014 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 13 май 2014 г. по дела T-458/10 до T-467/10 и T-471/10 — Peter McBride и др./Европейска комисия

(Дело C-361/14 P)

(2014/C 339/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Bouquet, A. Szmytkowska, B. Doherty, Barrister)

Други страни в производството: Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen Ltd, Cathal Boyle, Thomas Flaherty, Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy и Brendan Gill

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (седми състав), постановено на 13 май 2014 г. по съединени дела T-458/10 до T-467/10 и T-471/10, Peter McBride и др./Европейска комисия,
- да отхвърли жалбата за отмяна и при всички положения първото основание от нея,
- или при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по посочените пред него основания, по които Съдът на Европейския съюз не се е произнесъл, и
- да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разходи във връзка с обжалването и с производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Комисията поддържа, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено по следните съображения:

Първо, Общият съд е тълкувал и приложил неправилно член 266 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“ или „Договорът“) във връзка с член 263 ДФЕС, както и принципа на ефективност, принципа на предоставената компетентност, принципа на правната сигурност, принципа на приемственост в правния ред, прилагането на закона във времето, принципа на оправданите правни очаквания и принципите, които уреждат приемствеността на нормите във времето, тъй като е отменил определени решения на Комисията, целящи изпълнение на задълженията ѝ съгласно съдебните решения по съединени дела T-218/03 до T-241/03, Boyle и др./Комисия и съединени дела C-373/06 P, C-379/06 P и C-382/06 P, Flaherty и др./Комисия. В обжалваното съдебно решение се приема, че Комисията е имала задължение да предприеме необходимите мерки за изпълнението на тези съдебни решения, но че не е имала правомощия да го направи.

Второ, Общият съд не е мотивирал решението си и не се е произнесъл по един от основните доводи на Комисията (както и по въпроса за допустимостта по едно от делата). Така той е нарушил член 36 от Статута на Съда и член 81 от Процедурния правилник на Общия съд.

Преюдициално запитване от Amtsgericht Rüsselsheim (Германия), постъпило на 28 юли 2014 г. — Annette Lorch, Kurt Lorch/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-364/14)

(2014/C 339/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Rüsselsheim

Страни в главното производство

Ищци: Annette Lorch, Kurt Lorch

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли извънредното обстоятелство по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламента ⁽¹⁾ да се отнася пряко за резервирания полет?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, какъв следва да е броят на предходните курсове, които могат да бъдат извършени с определения за планирания полет самолет, за да може да се вземе предвид настъпило извънредно обстоятелство? Съществува ли ограничение във времето, в рамките на което да може да се вземат предвид извънредните обстоятелства, настъпили при осъществяване на предходните курсове с този самолет? Ако това е така, как следва да се изчислява това ограничение?
- 3) В случай че извънредни обстоятелства, които са настъпили при осъществяване на предходните курсове, са от значение също и за по-късно осъществявания полет със същия самолет, трябва ли необходимите мерки, които следва да се вземат от осъществяващия полета въздушен превозвач по член 5, параграф 3 от Регламента, да бъдат насочени единствено към предотвратяването на извънредните обстоятелства или също и към избягването на по-голямото закъснение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Жалба, подадена на 31 юли 2014 г. от Toshiba Corporation срещу решението, постановено от
Общия съд (трети състав) на 21 май 2014 г. по дело T-519/09, Toshiba Corporation/Европейска
комисия**

(Дело C-373/14 P)

(2014/C 339/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Toshiba Corporation (представители: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan и P. Berghe, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 21 май 2014 г. по дело T-519/09, Toshiba Corporation/Европейска комисия в частта, в която се отхвърля искането на Toshiba за отмяна на членове 1 и 2 от решението на Европейската комисия по преписка COMP/39.129 — Електрически трансформатори, и да отмени решението на Комисията,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и решаване в съответствие с указанията на Съда по тълкуването и прилагането на правото, и във всеки случай
- да осъди Европейската комисия да заплати направените от Toshiba съдебни разноски, включително тези по производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят обжалва решението на Общия съд от 21 май 2014 г. по дело T-519/09, Toshiba Corporation/Европейска комисия (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), по което Toshiba Corporation (наричано по-нататък „Toshiba“) иска да бъде отменено решението на Европейската комисия по преписка COMP/39.129 — Електрически трансформатори. В обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата на Toshiba в нейната цялост и осъжда последното да заплати съдебните разходи. В настоящата жалба Toshiba изтъква, че Общият съд е допуснал следните грешки при прилагане на правото:

- Първо основание: Toshiba поддържа, че Общият съд е приложил неправилен правен критерий, като е приел японските производители на електрически трансформатори за потенциални конкуренти на пазара на ЕИП (1) тъй като пречките за навлизане на пазара на ЕИП не са непреодолими и (2) поради наличието на джентълменското споразумение, а вместо това той е трябвало да провери дали японските производители са имали действителна конкретна възможност да навлязат на пазара на ЕИП и дали навлизането на този пазар е осъществима от икономическа гледна точка стратегия. При липса на потенциална конкуренция между японските и европейските производители джентълменското споразумение не можело да наруши член 81 ЕО и Комисията нямала правомощие да се произнесе по случая. Поради това обжалваните съдебно решение и решение на Комисията трябвало да бъдат отменени в частта относно Toshiba.
- Второ основание: Toshiba твърди, че Общият съд е изопачил съдържанието на писмо, в което друга страна в производството заявява намерението си да не оспорва изводите на Комисията. Според последната писмото замества предходните изявления на страната, че не е извършвала продажби в ЕИП. Това обаче било изопачаване на доказателствата, въз основа на което Общият съд заключил, че пречките за навлизане на пазара на ЕИП не са непреодолими. Поради това Toshiba поддържа, че обжалваните съдебно решение и решение на Комисията трябва да бъдат отменени.
- Трето основание: Toshiba поддържа, че Общият съд е изложил противоречиви мотиви, приложил е неправилен правен критерий за публично разграничаване и е нарушил принципа на личната отговорност, като е приел за „неефективен“ довода на Toshiba, че не е участвало в проведената в Цюрих през 2003 г. среща. Поради това обжалваните съдебно решение и решение на Комисията трябвало да бъдат отменени в частта, в която се заключава, че Toshiba е продължило да участва в джентълменското споразумение до май 2003 г.
- Четвърто основание: Toshiba твърди, че Общият съд е тълкувал неправилно точка 18 от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, използвайки общите пазарни дялове като критерий за преценка на ролята на страните в нарушението. Поради това обжалваните съдебно решение и решение на Комисията трябвало да бъдат отменени в частта, в която размерът на глобата на Toshiba се изчислява въз основа на дела му от световния пазар, като размерът на глобата му трябва да бъде съответно намален.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 5 май 2014 г. — BTL Diffusion/CXВП — dm-drogerie markt (babyTOlove)

(Дело T-518/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2014/C 339/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BTL Diffusion (Сен Клу, Франция) (представител: A. Berendes, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: K. Klüpfel и D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Карлсруе, Германия) (представители: C. Mellein и B. Beinert, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 8 юли 2011 г. (преписка R 883/2010-2), постановено в производство по възражение със страни dm-drogerie markt GmbH & Co. KG и BTL Diffusion.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя и встъпилата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и всеки от тях да заплати съответно половината от съдебните разноски на ответника.

⁽¹⁾ ОВ C 355, 3.12.2011 г.

Определение на Общия съд от 3 юли 2014 г. — Stance/CXВП — Pokarna (STANCE)

(Дело T-206/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2014/C 339/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stance, Inc. (Сан Клементе, САЩ) (представители: R. Kunze и G. Würtenberger, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Pokarna Ltd (Секундерабад, Индия)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на пети апелативен състав на СХВП от 1 февруари 2013 г. (преписка R 885/2012-5) по производство по възражение между Pokarna Ltd и Stance, Inc.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващото на жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски и тези на ответника.

⁽¹⁾ ОВ C 171, 15.6.2013 г.

Определение на Общия съд от 18 юни 2014 г. — NumberFour/СХВП — Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Дело T-478/13) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2014/C 339/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NumberFour AG (Берлин, Германия) (представител: C. Götz, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Испания) (представители: C. Giner Mas и R. Rodríguez Zaragoza, адвокати)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на пети апелативен състав на СХВП от 23 май 2013 г. (преписка R 1000/2012-5) относно производство по възражение между NumberFour AG и Inaer Helicópteros, SA.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Осъжда жалбоподателя и встъпилата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и всеки от тях да заплати половината от съдебните разноски, направени от ответника.

⁽¹⁾ ОВ C 344, 23.11.2013 г.

Определение на Общия съд от 17 юли 2014 г. — The Directv Group/CХВП — Bolloré (DIRECTV)(Дело T-718/13) ⁽¹⁾**(„Марка на Общността — Искане за отмяна — Оттегляне на искането за отмяна — Липса на основание за произнасяне“)**

(2014/C 339/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Directv Group, Inc. (Ел Сегундо, Съединени американски щати) (представител: F. Valentin, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bolloré (Ерге Габерик, Франция) (представител: S. Legrand, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 11 октомври 2013 г. (преписка R 1812/2012-2), постановено в производство по отмяна със страни Bolloré и The Directv Group, Inc.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разходи, включително тези на ответника и на встъпилата страна.

⁽¹⁾ ОВ С 71, 8.3.2014 г.

Определение на Общия съд от 17 юли 2014 г. — The Directv Group/CХВП — Bolloré (DIRECTV)(Дело T-721/13) ⁽¹⁾**(Марка на Общността — Искане за отмяна — Оттегляне на искането за отмяна — Липса на основание за произнасяне)**

(2014/C 339/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: The Directv Group, Inc. (Ел Сегундо, Съединени американски щати) (представител: F. Valentin, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Bolloré (Ерге Габерик, Франция) (представител: S. Legrand, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 10 октомври 2013 г. (преписка R 1961/2912-2), постановено в производство по отмяна със страни Bollore и The Directv Group, Inc.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително тези на ответника и на встъпилата страна.

⁽¹⁾ ОВ C 112, 14.4.2014 г.

Жалба, подадена на 16 юли 2014 г. — Sheraton International IP/СХВП — Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)

(Дело T-536/14)

(2014/C 339/24)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sheraton International IP LLC (Стамфорд, Съединени американски щати) (представител: E. Armijo Chávarri, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Сидни, Австралия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на пети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 30 април 2014 г., постановено по съединени преписки R 240/2013-5 и R 303/2013-5,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словните елементи „PARK REGIS“, за услуги от класове 35, 36 и 43 — заявка за регистрация на марка на Общността № 9 488 933

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрации на марка на Общността, международни регистрации и общоизвестна марка „ST REGIS“

Решение на отдела по споровете: уважава възражението частично

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността

Жалба, подадена на 21 юли 2014 г. — Grupo Bimbo/СХВП (Форма на питка за сандвич)

(Дело T-542/14)

(2014/C 339/25)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Grupo Bimbo, SAB de CV (Мексико, Мексико) (представител: N. Fernández Fernández-Pacheco, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 май 2014 г. по преписка R 1911/2013-4, тъй като е незаконосъобразно и не е в съответствие с уреждащите марката на Общността законови разпоредби, и да постанови решение съобразно исканията, съдържащи се в настоящата жалба, било поради присъщата отличителност на заявената триизмерна марка, било поради придобитата в резултат на употреба отличителност, като уважи настоящата жалба и разпреди да бъде регистрирана заявената триизмерна марка на Общността № 11 747 987, за стоки от клас 30 от Международната класификация, доколкото е в съответствие с правната уредба и съдебната практика,
- в случай, че настоящата жалба бъде уважена и посочената марка бъде регистрирана, да осъди страната, която оспорва настоящата жалба, да заплати разноските, направени в съдебното производство и в производството пред СХВП.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Триизмерна марка във формата на питка за сандвич, за стоки от клас 30 — Заявка за марка на Общността № 11 747 987

Решение на проверителя: Отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 22 юли 2014 г. — provima Warenhandels/СХВП — Renfro (HOT SOX)

(Дело T-543/14)

(2014/C 339/26)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Германия) (представители: J. Croll и H. Prange, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Renfro Corp. (Mount Airy, Съединени щати)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 13 май 2014 г. по дело Sache R 1859/2013-2 относно заявка за регистрация на международна марка № 0962191, в която е посочен и Европейския съюз, и да измени посоченото решение в смисъл, че жалбата следва да се приеме за основателна и следва да се уважи искането за обявяване на недействителност,
- да осъди жалбоподателя и евентуално другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят разноските по делото, включително и съдебните разноски в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: международна регистрация на словната марка „HOT SOX“ — международна регистрация № 962 191.

Притежател на марката на Общността: Renfro Corp.

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: абсолютно основание за обявяване на недействителност по член 52, параграф 1, във връзка с член 7, параграф 1, букви б и в от Регламент № 207/2009.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 158, във връзка с член 52, параграф 1, буква а), във връзка с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009;
- нарушение на член 158, във връзка с член 52, параграф 1, буква а), във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 юли 2014 г. — Société des Produits Nestlé/CXBP — Terapia (ALETE)

(Дело T-544/14)

(2014/C 339/27)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Швейцария) (представители: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht и S. Cobet-Nüse, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Terapia SA (Cluj Napoca, Румъния)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да измени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 май 2014 г. по дело R 1128/2013-4 в смисъл, че подаденото възражение следва да се отхвърли,
- при условията на евентуалност да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 май 2014 г. по дело R 1128/2013-4,
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „ALETE“ за стоки от класове 5, 29, 30 и 32 — заявка за регистрация на марка на Общността № 10 388 379.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата заинтересована страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална словна марка „Aleta“ за стоки и услуги от класове 5 и 35.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 63 във връзка с правило 20, параграф 7, буква в) от Регламент № 2868/95,
- нарушение на член 63 Abs. 2, Art. 75 und Art. 76 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 юли 2014 г. — GEA Group/CXBП (engineering for a better world)

(Дело T-545/14)

(2014/C 339/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GEA Group AG (Дюселдорф, Германия) (представител: J. Schneiders, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 2 юни 2014 г., постановено по преписка R 303/2014-4,
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „engineering for a better world“ за стоки и услуги от класове 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 и 42 — Заявка за марка на Общността № 12 034 807

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 25 юли 2014 г. — Messi Cuccittini/CХВП — J.M.-E.V. e hijos (MESSI)

(Дело T-554/14)

(2014/С 339/29)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Барселона, Испания) (представители: J. L. Rivas Zurdo и M. Toro Gordillo, abogados)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 април 2014 г. по преписка R 1553/2013-1, доколкото отхвърляйки жалбата на жалбоподателя той потвърждава решението на отдела по споровете, с което се уважава възражение В 1 938 458 и частично се отказва регистрацията на фигуративната марка на Общността № 10 181 154 „MESSI“,
- да осъди ответника или ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словен елемент „MESSI“ за продукти от класове 3, 9, 14, 16, 25 и 28 — Заявка за марка на Общността № 10 181 154

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словните марки на Общността „MASSI“ за продукти от класове 9, 25 и 28

Решение на отдела по споровете: уважава възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 28 юли 2014 г. — BrandGroup/CХВП — Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)

(Дело T-557/14)

(2014/C 339/30)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: BrandGroup GmbH (Бехтсрит, Германия) (представител: T. Raible, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG (Аугсбург, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 май 2014 г., постановено по преписка R 941/2013-1,
- да осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) и Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „SPEZOOMIX“ за стоки от класове 32 и 33 — Заявка за марка на Общността № 9 913 617

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна словна марка и словна марка на Общността „Spezi“, международна фигуративна марка и фигуративна марка на Общността, съдържаща думата „Spezi“ и национална словна марка „Ein Spezi muß dabei sein“ за стоки от клас 32

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля изцяло заявката за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 78, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Иск, предявен на 1 август 2014 г. — VSM Geneesmiddelen/Комисия**(Дело T-578/14)**

(2014/C 339/31)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: VSM Geneesmiddelen BV (Алкмар, Нидерландия) (представител: U. Grundmann, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да установи, че считано от 1 август 2014 г., Комисията неправомерно бездейства, като не инициира извършването на оценка на здравните претенции относно ботаническите субстанции от Европейския орган за безопасност на храните за целите на процедурата, предвидена в член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) 1924/2006 ⁽¹⁾, и
- при условията на евентуалност, да отмени решението, за което се твърди, че се съдържа в писмото на Комисията от 29 юни 2014 г., да не се инициира извършването от ЕОБХ на оценка на здравните претенции относно ботаническите субстанции в съответствие с процедурата по член 13 преди 1 август 2014 г.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на исканията си ищецът твърди, че съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) 1924/2006 (Регламент относно здравните претенции, наричан по-нататък „HCR“) Европейската комисия е длъжна да приеме списък на разрешените претенции за използвани в храните вещества най-късно до 31 януари 2010 г. Като подготовка за приемането на такъв списък на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) е възложено да оцени представените от държавите членки претенции. През септември 2010 г. обаче Комисията обявява спирането и преразглеждането на процедурата по оценка на претенциите относно ботаническите субстанции, поради което ЕОБХ преустановява разглеждането на тези претенции. Комисията спира процедурата по оценка само относно ботаническите субстанции, но не и относно други, например химични вещества.

С писмо от 23 април 2014 г. ищецът призовава Европейската комисия да укаже на ЕОБХ незабавно да възобнови действията си по оценка на здравните претенции относно използваните в храните ботанически субстанции, тъй като той е силно засегнат от настоящото изоставане и от правната несигурност във връзка със здравните претенции относно ботаническите субстанции, използвани в храните.

С писмо от 19 юни 2014 г. Комисията уведомява ищеца, че някои държави членки и заинтересовани лица са изразили различни притеснения и че на този етап тя няма да инициира извършването на оценка на здравните претенции относно ботаническите субстанции. На 8 юли 2014 г. ищецът изпраща още едно писмо до Комисията, в което определя краен срок за инициране на оценката от ЕОБХ на здравните претенции относно ботаническите субстанции, който срок изтича на 31 юли 2014 г. Комисията не отговаря на това писмо.

Ето защо може да се заключи, че Европейската комисия не е изготвила пълен списък на разрешените здравни претенции за използвани в храните вещества, както изисква член 13, параграф 3 от HCR. Член 13 от HCR предвижда не само ясни времеви рамки, но и ясно определени процедури за приемане на списъка на здравните претенции относно използваните в храните вещества. Регламентът не предвижда право на преценка на Европейската комисия, позволяващо ѝ да променя стъпките по процедурата или да удължава сроковете.

Освен това съгласно съображение 9 Регламентът относно здравните претенции цели установяването на „общи принципи, приложими за всички претенции“. Това ясно показва, че законодателят не е искал да определи различни равнища на оценка за различните видове вещества. Следователно всички съображения на Европейската комисия, свързани със самостоятелен режим за оценка на претенции относно ботаническите субстанции, не само са лишени от правно основание, но и противоречат на общите цели на Регламента.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно хранителни и здравни претенции за храните (ОВ L 404, стр. 9, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 244).

Жалба, подадена на 29 юли 2014 г. — Inditex/CХВП — Ansell (ZARA)**(Дело T-584/14)**

(2014/C 339/32)

Език на жалбата: испански

Страни*Жалбоподател:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Испания) (представител: C. Duch, abogada)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Zainab Ansell и Roger Ansell (Moshi, Танзания)**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 май 2014 г. по преписка R 1118/2013-2, доколкото с него се потвърждава отмяната поради неизползване на марката на Общността „ZARA“ № 112 755 за следните услуги от клас 39: „транспорт, разнасяне на стоки, по-специално дрехи, обувки и аксесоари, парфюми и козметика“; на основание, че апелативният състав е нарушил член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, като е допуснал следните грешки:
- грешка при прилагане на правото от апелативния състав, като е приел, че дружествата франчайзополучатели на Inditex са неразделна част от вътрешната организация на дружеството, докато в действителност става въпрос за правни образувания, които са независими от групата Inditex;
- грешка при преценката на доказателствата, доколкото апелативният състав упреква жалбоподателя, че не е представил доказателства относно печалбите, генерирани от предлагането на транспортните услуги, с цел да докаже външното използване на марката, въпреки че тези доказателства са били представени в производството;
- да осъди СХВП и евентуално другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи*Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за отмяна:* словната марка „ZARA“ за услуги от класове 39 и 42 — Марка на Общността № 112 755*Притежател на марката на Общността:* жалбоподателят*Страна, която иска отмяна на марката на Общността:* Zainab Ansell и Roger Ansell*Решение на отдела по отмяна:* уважава искането за отмяна*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата*Изложени правни основания:* нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009**Жалба, подадена на 14 август 2014 г. — Industrias Tomás Morcillo/CХВП — Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)****(Дело T-613/14)**

(2014/C 339/33)

Език на жалбата: испански

Страни*Жалбоподател:* Industrias Tomás Morcillo, SL (Албуйшек, Испания) (представител: A. Sanz-Bermell y Martínez, abogado)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Aucar Trailer, SL (Премия де Мар, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 май 2014 г., постановено по преписка R 1735/2012-1, и следователно да отхвърли възражението на Auscar Trailer S.L., като бъде допусната регистрацията на марка на Общността № 9 690 314 „Polycart A Whole Cart Full of Benefits“ за заявените стоки след ограничаването от 16 ноември 2012 г. на списъка на стоки, като се отхвърли направеното възражение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словните елементи „Polycart A Whole Cart Full of Benefits“, за стоки от класове 12, 17 и 20 — заявка за регистрация на марка на Общността № 9 690 314

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „POLICAR“, за стоки и услуги от класове 12, 35 и 37

Решение на отдела по споровете: уважава възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8 от Регламент № 207/2009

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG